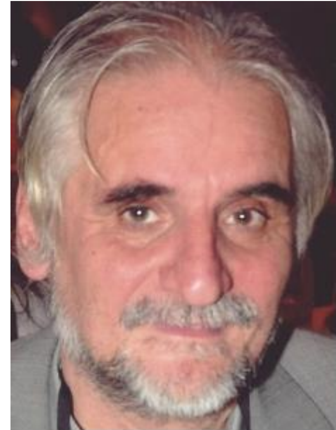
Υπάρχει βέλτιστο σύστημα μοριοδότησης διαγωνισμών πρόσληψης; Σκέψεις με αφορμή τις εξαγγελίες για διορισμούς στην Εκπαίδευση, «αλά Μετρό» Θεσσαλονίκης…

Του Γιάννη Π. Πλατάρου -Μαθηματικού

Επίκαιρο άρθρο στο Ιστόχωρο Vukentra.com

Αφορμή για το παρόν άρθρο μας έδωσε η διαβούλευση για το σύστημα διορισμών του Σύριζα που θα γίνει στο μέλλον και δεν θα κυβερνά κατά πάσαν βεβαιότητα. Αν παρακάμψουμε αυτή την «λεπτομέρεια» αν παρακάμψουμε και αντιπαρέλθουμε ένα πλήθος «λεπτομερειών» όπως λ.χ. την θέρμη των ενδιαφερομένων να πείσουν ότι το προσωπικό τους συμφέρον είναι και γενικό κοινωνικό συμφέρον , αν αντιπαρέλθουμε το ίδιο το φαινόμενο ταξίματος διορισμών από παρούσα Κυβέρνηση που αποτελεί πρωτοφανές φαινόμενο όλων των εποχών στην Ιστορία της Εκπαίδευσης (Τα «εγκαίνια» του ανύπαρκτου μετρό της Θεσσαλονίκης ίσως συναγωνίζονται αυτό το «θέαμα τσίρκου» που όλο και συχνότερα βλέπουμε στην πολιτική σκηνή μιας ήδη μακράς προεκλογικής περιόδου) μπορούμε να επικεντρωθούμε στον τίτλο του άρθρου που αφορά αρχές και επιστημονικές αξίες και πώς μπορούν να υλοποιηθούν. Θεωρητικά πάντα, διότι η «θεωρία» από την «πράξη» στην Ελλάδα, απέχουν από συστάσεως Κράτους κάποια έτη φωτός….Παρ όλα αυτά, αποτολμάμε την συζήτηση:

Χρειάζονται κατά βάσιν απλές αρχές που θα διατυπώσουμε όσο μπορούμε με διαύγεια:

Βασικές Αρχές: Ένα σύστημα, ένας νόμος, μια διαδικασία, μια θεσμοθέτηση, θα πρέπει να είναι α) Γνωστή σε όλους. β) Απλή. γ) Πάγια στον χρόνο, διαρκής, πλήρως μελετημένη και αιτιολογημένη, αμετακίνητη, επικαιροποιούμενη με σαφείς αποχρώντες λόγους, μόνο σε ασήμαντες λεπτομέρειες, όχι επί της ουσίας. δ) Κατοχυρωμένη ως γενική Αρχή στο ίδιο το Σύνταγμα στις μη αναθεωρητέες διατάξεις. ε) Με ύπαρξη Συνταγματικού δικαστηρίου, όπου ένας νόμος να μπορεί να εκπίπτει οριστικά και αμετάκλητα πριν εφαρμοστεί, «εν τω γεννάσθαι», χωρίς δαπανηρές και χρονοβόρες προσφυγές πολιτών στα Ακυρωτικά δικαστήρια με αβέβαια αποτελέσματα, ακόμα κι αν τελικά υπάρξει δικαίωση του πολίτη, αφού η εκτελεστική εξουσία αλλάζει στις λεπτομέρειες το αρχικό νομοθέτημα με ένα άλλο για να ξεκλέψει χρόνο και να συνεχίσει παράνομα να κάνει την «δουλειά» της. Είναι μια τεχνογνωσία απάτης που έχει εφαρμοστεί στα Νομικά θέματα με αναλογική εφαρμογή στην …Τοξικολογία!

Παράδειγμα, τα διάφορα φυτοφάρμακα ή εντομοκτόνα. Υπάρχουν κλινικές έρευνες για την επικινδυνότητα μιας ουσίας ή ενός σκευάσματος και έχουν τεκμηριωθεί με επιστημονικές πολυετείς κλινικές έρευνες. Το σκεύασμα απαγορεύεται και η εταιρεία που το κατασκευάζει φτιάνει την άλλη μέρα, ένα άλλο, με μια μικρή μοριακή αλλαγή που έχει τα ίδια αποτελέσματα, αλλά θεωρείται χημικώς εντελώς διαφορετική ουσία. Για να φέρουμε ένα παράδειγμα προσιτό, η βενζίνη είναι ένα μείγμα που περιέχει και οκτάνια. Μόνο τα οκτάνια έχουν ένα σωρό ισομερή. Το ισο-οκτάνιο καίγεται καλύτερα στους βενζινοκινητήρες. Αλλά τελικά, όλα καίγονται ικανοποιητικά. Για τέτοια αλλαγή ομιλούμε, που την έχει μεταφέρει το Υπουργείο κουτοπόνηρα και στον χώρο της Εκπαίδευσης για να διατηρήσει τεχνητώς τα αντισυνταγματικά του νομοθετικά εκτρώματα. Για παράδειγμα, το Σ.τ.Ε. κηρύσσει αντισυνταγματικό ολόκληρο νόμο των Μπαλτά -Κουράκη για την αναιτιολόγητη -μυστική ψηφοφορία στις επιλογές στελεχών (Δεν έχει ξαναγίνει μεταπολιτευτικά να κηρυχθεί ολόκληρος νόμος αντισυνταγματικός) Τι έκανε το Υπουργείο; Καθιέρωσε πάλι ανώνυμα ερωτηματολόγια, χωρίς αιτιολόγηση. Μια λογική αντάρτικου της Εκτελεστικής εξουσίας (που είναι αγκαλιά με την Νομοθετική) ενάντια στην στοιχειωδώς ανεξάρτητη Δικαστική εξουσία. Τελικά εξευτελίζεται το Δημοκρατικό πολίτευμα.

Κανονικά εδώ θα έπρεπε να τελειώσουμε το παρόν σημείωμα, αφού υπάρχουν βασικές και αναγκαίες προϋποθέσεις που δεν πληρούνται στην Ελλάδα διαχρονικώς. Εμποδίζουν και κωλύουν οτιδήποτε σοβαρό, νοικοκυρεμένο, σε βάθος χρόνου. Η κάθε Πολιτεία, έχει τον λαό που της αξίζει. (Ισχύει φυσικά και το αντίστροφο στον γνωστό αφορισμό!) Τελικά, στην Ελλάδα, όπως όλοι γνωρίζουν, νομικά, κοινωνιολογικά, θεσμικά, πολιτικά, πολιτισμικά, δεν μπορεί να υπάρξει κάποιο μόνιμο θέσπισμα, που να μην είναι συγκυριακό, προσωρινό, μεταβατικό, πρόχειρο, φωτογραφικό, μιας χρήσης. Υπάρχουν δεκάδες Κοινωνιολογικές έρευνες που ασχολούνται με την βαθιά κουλτούρα ανομίας που διακατέχει τον λαό μας σε όλα τα επίπεδα. Στο τί είναι δίκαιο, αξιοκρατικό, νόμιμο, ηθικό, πρέπον, δεοντολογικό, ευκταίο, δεν είναι ανάγκη να ομοφωνούμε. Οι ίδιες οι έννοιες δεν είναι καλώς ορισμένες ή όταν οριστούν καλά, εμπεριέχουν την υποκειμενικότητα. Ωστόσο, υπάρχουν όρια και όλα τα όρια έχουν ξεπεραστεί στην Ελλάδα. Απλώς δεν το κατανοούμε μη έχοντας οπτική του όλου γίγνεσθαι στον Κόσμο αν και η μόνιμη παροιμιώδης σύγκρισή μας με την Ουγκάντα *(«Αυτά ούτε στην Ουγκάντα δεν γίνονται!»)* έχει προκαλέσει έντονες διαμαρτυρίες από τις Διπλωματικές αρχές της συμπαθούς αυτής Αφρικανικής Χώρας.

Στις 4 Ιανουαρίου, τελειώνει η «διαβούλευση» που υπάρχει στην ιστοσελίδα του ΥΠ.Π.Ε.Θ. για το «σύστημα διορισμών» που εξήγγειλε η παρούσα Κυβέρνηση για την επόμενη που θα προκύψει μετά τις εκλογές και όπου φυσικά η επόμενη κυβέρνηση, ουδόλως δεσμεύεται να εφαρμόσει, ούτε προγραμματικά, ούτε ηθικά, ούτε νομικά και βεβαίως ούτε πολιτικά. Γίνεται δηλαδή ένα προεκλογικό γαϊτανάκι πολιτικής ομηρείας με παροχή ελπίδων. Τάζονται χιλιάδες διορισμοί για το μέλλον, όταν αυτή την στιγμή Σχολεία ανά την Ελλάδα έχουν κενά από τον Σεπτέμβρη είτε λειτουργούν με περικοπές

ωρών στο υποχρεωτικό ωρολόγιο εβδομαδιαίο πρόγραμμα του μαθήματος. Σε όλο αυτό το νοσηρό κλίμα εμπορίου ελπίδας και πολιτικής σπέκουλας, ο μόνος λόγος που μπορεί να σταθεί είναι ο επιστημονικός. Στην «διαβούλευση» έχουν μπει όλες οι ενδιαφερόμενες ομάδες που πασχίζουν με νύχια και με δόντια να πείσουν ότι η δική τους τροποποίηση, η δική τους ένσταση, η δική τους ιδιοτέλεια, το δικό τους ατομικό συμφέρον, αποτελούν γενικές αρχές κοινωνικής δικαιοσύνης για την Ελλάδα.

Ας προσπαθήσουμε όμως να σκιαγραφήσουμε ένα ιδεατό δίκαιο σύστημα μοριοδότησης για κάθε είδους διαδικασία επιλογών. Ας τα εξετάσουμε με μορφή ερωτημάτων:

Α) Πρέπει να είναι φωτογραφικές οι διαδικασίες επιλογής;

Απάντηση: Όχι μόνο δεν πρέπει να είναι φωτογραφικές, αλλά να είναι γενικές, καθολικές, αξιοκρατικές που να δίνουν κατά τεκμήριο ίσες ευκαιρίες σε όλους. Αυτά τα απαιτεί το Σύνταγμα που γίνεται ένα αδειανό πουκάμισο τελικά, αφού δεν είναι καθόλου εύκολες οι διαδικασίες έκπτωσης και ορθής συνταγματικά διόρθωσης ενός νόμου αν δεν θέλει η παντοδύναμη εκτελεστική εξουσία (Οι Αρχή διάκρισης των εξουσιών είναι για αναφορές στα βιβλία και όχι για την καθημερινή πολιτική πράξη, δυστυχώς.)

Β) Πρέπει να υπάρχουν Κοινωνικά κριτήρια στις επιλογές;

Απάντηση: Βεβαίως! Η Πολιτεία αναγνωρίζει ότι δεν έχει την ιδανική Κοινωνία, όλοι οι πολίτες δεν εκκινούν από την ίδια αφετηρία και άρα πρέπει να υπάρχει μια πριμοδότηση. Το τι μορφή θα έχει και πώς θα παρέχεται και πόσο, αποτελεί σημείο τεράστιας διένεξης και αντιμαχιών. Θεόθεν, δεν έχουμε όλοι ίδιο μυαλό, ίδιο δείκτη νοητικού πηλίκου, ίδια εργατικότητα, ίδια υγεία, ίδια τύχη, ίδια οικογενειακή φυλετική εθνική καταγωγή, σε ποιος Κράτος έτυχε να γεννηθούμε και σε ποιας οικονομικής δυνατότητας οικογένεια. Η μόνη ουσιαστική δύναμη ταξικής κινητικότητας, είναι η εκπαίδευσης και για τούτο παρέχεται δωρεάν. Πρέπει η Κοινωνία, για το δικό της καλό, έστω και η κυβερνώσα ολιγαρχία κατά μία οπτική, να μπορεί να εκμεταλλευθεί όλα τα φωτισμένα μυαλά για το δικό της συμφέρον. Μα και όλοι να έχουν κάποιες δεξιότητες ένταξης στην Παραγωγή. Οι πολυποίκιλες στρεβλώσεις του «δωρεάν» είναι έργο των πολιτών και της πολιτισμικής νοοτροπίας που έχουν (ατομικό καλό, ατομοκεντρισμός, «παρτακισμός», κατσίκα γείτονα κτλ) και όχι κεντρικά των πολιτικών στο πρόσωπο των οποίων απεικονίζεται η κυρίαρχη θέληση του λαού . Η μη αντίληψη-παραδοχή αυτής της οδυνηρής αλήθειας, σε τελική ανάλυση, είναι ένα επιχείρημα υπέρ της.

Η μόνη αξιοκρατική λοιπόν διαδικασία, θα είχε να κάνει με επιδόσεις εκπαιδευτικές. Οι επιδόσεις αυτές έχουν ως εργαλείο επίτευξης κάποια βιβλία εύκολης απόκτησης και την αυτορρυθμιζόμενη μάθηση. Δεν είναι το ιδεατό αξιοκρατικό, αλλά σίγουρα δεν υπάρχει κάτι καλύτερο στον παρόντα ορατό Κόσμο μας.

Νομίζω, ότι ήδη φωτογράφησα κάποιο διαγωνισμό τύπου ΑΣΕΠ. Αυτό προκύπτει. Λογικά και με βάση δίκαιες Κοινωνικές αρχές.

Γ) Εκτός από διαγωνισμό τύπου ΑΣΕΠ δεν πρέπει να μετρά και η προϋπηρεσία όπως και τα Κοινωνικά κριτήρια;

Απάντηση: Βεβαίως, αλλά το πόσο, είναι το ζητούμενο. Αν μπορούμε να βρούμε αντικειμενικό κριτήριο. Αν μπορούμε να συμφωνήσουμε (Αδύνατον!) Μετράται η «εμπειρία» Σωστό. Πόση είναι, πόση πρέπει να είναι; Γηράσκω αεί διδασκόμενος. Άρα δεν υπάρχει όριο; Δύσκολη απάντηση. Πρέπει να διοριστούν μόνον οι έχοντες προϋπηρεσία και μόνον αυτοί ! (υπάρχουν πολλές τέτοιες φωνές από τους συνδικαλιστικούς φορείς) Οι άλλοι πτυχιούχοι Έλληνες πολίτες θα αποκλειστούν πριν καν διαγωνιστούν; Να κόψουν τον λαιμό τους και να μας διορίσουν κι ας δημιουργηθούν Συνταγματικά προβλήματα! Πρώτη φορά είναι; (εδώ σηκώνουμε τα χέρια!) Ψάχνοντας το νομοθετικό πλαίσιο βλέπουμε τον καθηγητή να «ωριμάζει» στα δύο χρόνια και από «δόκιμος» να γίνεται έπειτα από «κρίση» σε «καθηγητής». Αυτό λέει ο «αρχαίος» Ν. 1566/1985 . Αυτό όμως το «άνω όριο» των δύο ετών θα μπορούσε να ισχύει σε ομαλές συνθήκες. Η στρέβλωση λόγω των μνημονίων σε συνδυασμό με το δημογραφικό και συνταξιοδοτικό, έχουν κάνει τους επικείμενους ή έστω επόμενους (όποτε γίνουν) διορισμούς, εξαιρετικά ζωτικής σημασίας, αφού προβλέπεται βασίμως ότι δεν θα μεσολαβήσουν άλλοι μαζικοί για τα επόμενα 20 τουλάχιστον χρόνια (!) Σκεφθείτε τα εξής: Το συνταξιοδοτικό, έχει ήδη συνδεθεί νομοθετικά με το «προσδόκιμο ζωής». Τώρα η συνάρτηση του προσδόκιμου, αποτιμά τον χρόνο συνταξιοδότησης στα 67. Από τώρα ξέρουμε, ότι σε 7 χρόνια, μόλις ωριμάσουν οι 67ρηδες το προσδόκιμο θα είναι τέτοιο, ώστε η σύνδεσή του με το όριο συνταξιοδότησης να δίνει όριο συνταξιοδότησης τα ….72(!) . Μέχρι να πάει 72, θα έχει αυξηθεί κι άλλο! Θυμίζει (ουσιαστικά είναι) ένα από τα παράδοξα του Ζήνωνος. Μόνο που πρόκειται για την πραγματικότητα. Οι Πανεπιστημιακοί ήδη ρύθμισαν το όριο στα 70 με τις δικές τους προϋποθέσεις και ιδιαιτερότητες. Οι προβαλλόμενες λύσεις με τις μειώσεις μαθητών ανά τμήμα θα αποτελούν «λύσεις» για την διατήρηση του υπάρχοντος προσωπικού και όχι για την απασχόληση νέου. Συνεπώς «νυν υπέρ πάντων ο αγών», έχουμε «πόλεμο δίχως αύριο» Δυστυχώς πολλοί ισχυρισμοί μας είναι εκτός βιβλιογραφικών παραπομπών και αποτελούν προσωπικές εκτιμήσεις και εικασίες, όχι όμως αβάσιμες και εκτός πλαισίου πραγματικότητας. Σκεφθείτε, ότι λόγω της πλήρους ανταποδοτικότητας του «συστήματος» που ήδη έχει νομοθετικά θεσπιστεί, έχουμε «πλήρως ανταποδοτικό σύστημα» Σε ελεύθερη μετάφραση οι ασφαλιστικές εισφορές δεν επαρκούν για τις κουτσουρεμένες συντάξεις και απαγορεύεται η προσφυγή σε δανεισμό που κάναμε από την δεκαετία του 80 για μισθούς και συντάξεις. Άρα θα κουτσουρευτούν κι άλλο οι συντάξεις και κανείς δεν θα θέλει να συνταξιοδοτηθεί με αφάνταστες επιπτώσεις. Δεν νομίζουμε ότι υπερβάλλουμε. Και πάμε στο κρίσιμο: Πόσο πρέπει να μετρούν τα κοινωνικά κριτήρια. Λαμβάνοντας υπ ΄ όψιν κοινές εμπειρίες του παρελθόντος, προκηρύξεις σε ανύποπτο χρόνο, τον δείκτη φτώχειας, και διάφορα άλλα δεδομένα

εμπειρικά, νομίζουμε, όχι παραπάνω από 20%. Μοιάζει αυθαίρετο, αλλά κάπου εκεί κοντά είναι η αλήθεια.

Δ) Τα αξιοκρατικά, αντικειμενικά, μη κοινωνικά, πλην διαγωνιστικά μόρια, πόσο πρέπει να μετρούν;

Απάντηση: Νομίζουμε, όχι πάνω από 10%. Εννοώντας, ότι συνυπάρχει διαδικασία διαγωνισμού ΑΣΕΠ και άρα ο άξιος θα δείξει και εκεί την αξία του συναγωνιζόμενος επί ίσοις όροις με τους απλούς πτυχιούχους.

Ε) Ποιες άλλες αρχές θα πρέπει να ισχύουν παγίως;

Απάντηση:

Οι επιστημονικές αρχές. Δηλαδή:

1) Μετράνε όλα τα προσόντα τα αντικειμενικά, δεν υπάρχουν κόφτες.

2) Η κλίμακες είναι συνεχείς, δεν υπάρχουν κλιμακωτές συναρτήσεις μοριοδότησης έχουμε τα Λογιστικά Φύλλα που μας τα υπολογίζουν όλα αλάνθαστα και γρήγορα.

3) Κάθε επιπρόσθετο ομοειδές προσόν μετρά το ήμισυ του προηγουμένου. Δι΄ αυτού του τρόπου δεν υπάρχει φραγμός, ωστόσο οσαδήποτε ομοειδή προσόντα, δεν ξεπερνούν το διπλάσιο της αποτίμησης του πρώτου, ενώ η λογική της απομείωσης των ομοειδών, στέκει λογικά, επιστημονικά, εμπειρικά.

4) Το πλέον καινούργιο ομοειδές προσόν μετρά περισσότερο από το παλαιό. Αυτή είναι μια αρχή που ενώ είναι σωστή επιστημονικά, δεν είναι ώριμη πολιτικά για να εφαρμοστεί στην Χώρα που «ο παλιός είναι αλλιώς» και ο νέος είναι μόνο «ωραίος»

Σκιαγράφηση ενός δίκαιου κατά το δυνατόν γενικού συστήματος

Για να είναι συγκρίσιμο με το ήδη προταθέν απ΄την Κυβέρνηση, (για το οποίο έχουμε λόγους σοβαρούς ότι τελικώς δεν θα εφαρμοστεί) για λόγους συγκρίσιμους, κρατάμε περίπου αμετάβλητη την αποτίμηση των ακαδημαϊκών προσόντων με κάποιο εξορθολογισμό στην συνεχόμενη κλίμακα και όχι στα κλιμακωτά άλματα όπως έχουμε στα τιμολόγια της ΔΕΗ ή στην φορολογική κλίμακα. Η αποτίμηση των Ακαδημαϊκών είναι η βάση υπολογισμού και για τα άλλα ήτοι διαγωνισμό ΑΣΕΠ, Κοινωνικά και Προϋπηρεσία.

Ακαδημαϊκό Προσόν	**Αποτίμηση σε μονάδες**	**Παρατηρήσεις: Κάθε επόμενο ομοειδές το ήμισυ του προηγουμένου. Το συναφές με την Παιδαγωγική ή Διδακτική ή Διοίκηση της Εκπαίδευση ή με**

		επιστημονικό αντικείμενο της Εκπαίδευσης στο οικείο ΠΕ συντελεστής Χ1 Το μη συναφές Χ0,5.
Διδακτορικό	40	
Μεταπτυχιακό	20	60 μονάδων Χ0,50 , 90μονάδωνΧ0,75 , 120 μονάδων Χ1 , 180 μονάδων Χ1,25
Δεύτερα πτυχία	20	Στο ίδιο ΠΕΧ0,5 Σε διαφορετικό ΠΕ Χ1 , σε μη υπάρχον εκπαιδευτικό ΠΕ Χ0,5 Τετραετές Χ1 πενταετέςΧ1,25 εξαετέςΧ1,5
Βαθμός 1ου Πτυχίου	Μέχρι 10 το τετραετές.	Ο αριθμητικός βαθμός του πτυχίου με άριστα το 10 με τους συντελεστές όπως η προηγούμενη περίπτωση.
Ξένες Γλώσσες	10,8,6	Για Γ2,Γ1,Β2
ΤΠΕ Α, Β1, Β2,	2, 2,2	Το Β=Β1+Β2 Ο κάτοχος Β λαμβάνει 6 (Α+Β1+Β2)
Επιμορφώσεις σε ΑΕΙ, Υπουργεία, Δημόσιους φορείς, σε ώρες. Διάλεξη=2 ώρες, ημιημερίδα=4 ώρες, ημερίδα 6 ώρες, διημερίδα 12, τριημερίδα 18, κ.ο.κ.	0,005/ώρα	
Συγγραφική δραστηριότητα	0,1 /δημοσίευση σε επιστημονικό περιοδικό ή Πρακτικά Πανελλήνιων ή Διεθνών Συνεδρίων	Αναλόγως, βιβλία με ISSN σχετικά με Εκπαίδευση ή Επιστημονική αντικείμενο (Χ1) ή μη (Χ0,5)
Συμμετοχή σε ΔΣ ΝΠΔΔ, ΝΠΙΔ, Συλλόγων, μόνιμων Επιτροπών, Επιστημονικών Σωματείων , Συνδικαλιστικών, μη αμοιβόμενων καταστατικά μελών με καμία μορφή αποζημίωσης και επιχορηγούμενων	0,1/έτος θητείας.	

κυρίως από τα μέλη τους	

Κοινωνικά κριτήρια:

Α) 1μόριο/έτος μετά την κτήση του πτυχίου.

Β) Ηλικία σε έτηΧ0,1

Γ) 10 μόρια για το πρώτο τέκνο και 15 για κάθε επόμενο, χωρίς φραγή.

Δ) Εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια δεν μπορούν να τεθούν, ως αντισυνταγματικά.

Προϋπηρεσία:

10 μόρια για πρώτο 10-μηνο, 5 μόρια για δεύτερο 1-μηνο, 2,5 για τρίτο 10-μηνο κ.ο.κ.

Διαγωνισμός ΑΣΕΠ:

Πάμε εδώ που είναι το κύριο: Υπάρχει μια πάγια και εύλογη ένσταση, για το πόσο δίκαιο μπορεί να είναι ένα σύστημα όπου χρειάζεται να δείξεις τις ικανότητές σου δια μιας, εφ΄άπαξ όπου η απόδοση εξαρτάται και από την σωματική κατάσταση την στιγμή της εξέτασης. Η ένσταση είναι σωστή και έχει διορθωθεί από την Πολιτεία σε επίπεδο Πανελληνίων με την καθιέρωση επαναληπτικών εξετάσεων τον Σεπτέμβριο. Κάτι ανάλογο πρέπει να προβλεφθεί και εδώ. Υπάρχει και μια δεύτερη ένσταση, που λέει ότι θα γίνει το «έλα να δεις» με την φροντιστηριοποίηση των θεμάτων. Υπάρχει μεγάλη ροή χρημάτων. Πολλοί λένε ότι είναι ευφυέστατοι, αλλά έχουν σκοτούρες στην οικογένεια και δεν μπορούν να μελετούν πολύ. Ακούγονται πολλά και διάφορα που στέκουν λίγο ή πολύ. Νομίζουμε, ότι με κάποια επιστράτευση φαντασίας, αυτό μπορούμε να το αντιπαρέλθουμε και να αφαιρεθούν τα αντεπιχειρήματα για τον γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ.

Πώς μπορεί να είναι ο διαγωνισμός;

Διεξάγεται σε 4 μέρες:

1η μέρα: Διεξάγεται ένα καθαρό, σταθμισμένο, IQ test νοημοσύνης σε κοινή συμβατική κλίμακα μέτρησης. Το όποιο αποτέλεσμα πάνω από 90 του νοητικού ηλίκου, πολλαπλασιάζεται Χ5. Την ίδια μέρα ένα ψυχομετρικό τέστ με δυνητικά τελικά αποτελέσματα «ΝΑΙ» και «ΟΧΙ» Δεν χρειάζεται φροντιστήριο, μόνο μια εξοικείωση με την μορφή του τεστ, με «ενδεικτικές ερωτήσεις» .

2η μέρα: Διεξάγεται τεστ γενικών γνώσεων για αποφοίτους Λυκείου, όπως αναλόγως έχει διεξαχθεί στο παρελθόν. Βάση -κατώφλι επιτυχίας το 60% των ερωτήσεων. Σε επιτυχία πάνω από του 60% των ερωτήσεων, ισοκατανέμονται 200 μονάδες.

Διαγωνισμός όπου και εδώ, δεν χρειάζεται φροντιστήριο, ει μη μόνον «εξοικείωση» που μπορεί να γίνει κατά μόνας μέσω διαδικτύου και ενδεικτικών ερωτήσεων.

3η μέρα: Διεξάγεται τεστ μελετών περίπτωσης, όπου συνεξετάζεται Γενική Παιδαγωγική και Γενική Διδακτική. Μια εξέταση, όπου το μόνο που δεν χρειάζεται είναι η παπαγαλία. Χρειάζεται κριτική σκέψη σε συνδυασμό με την εμπειρία. Ομοίως και εδώ το πάνω από το 60% μοιράζεται 200 μονάδες.

4η μέρα: Εξετάζεται η ειδική διδακτική στο επιστημονικό αντικείμενο. Ομοίως 60% κτλ Εδώ χρειάζεται εμπειρία και γνώση. Όσο όμως κι αν ξενίζει κάποιους, χρειάζεται κυρίως βαθειά γνώση στις υπό διδασκαλία έννοιες, το πόσο είναι δύσκολες, εύληπτες, παρουσιάζουν διδακτικά ή επιστημολογικά εμπόδια . Εδώ μπορείς να γνωρίζεις εξ ιδίων τα αλλότρια και βεβαίως χρειάζονται οι υπάρχουσες 12 παιδαγωγικές στρατηγικές όπου μπορεί να διεξαχθεί το μάθημα. Επιμένω, ότι αν δεν κατέχεις σε βάθος τις υπο διδασκαλία έννοιες, ας ξέρεις τις 12 στρατηγικές διδασκαλίας, δεν θα επιτύχεις τίποτα. Οι έχοντες εμπειρία, ευνοούνται έως ενός βαθμού. Εδώ χρειάζονται «ενδεικτικά θέματα» και θεωρητική τεκμηρίωση της ανάπτυξής τους. Ας διαβάσουν και λίγο τα «βιβλία για τον καθηγητή», όπου υπάρχουν πάμπολλα δυνητικώς εξεταστέα και ζητούμενα.

Το αποτέλεσμα του διαγωνισμού είναι το άθροισμα όλων των επί μέρους βαθμών των τεσσάρων ημερών ,συν τα κοινωνικά συν η προϋπηρεσία, συν τα Ακαδημαϊκά. Η μη επίτευξη του 60% την τελευταία ημέρα επιφέρει γενικό απορριπτικό αποτέλεσμα. Ο διαγωνισμός για την ίδια προκήρυξη, δύναται να διεξαχθεί δις του έτους, σε όσους δεν προσήλθαν απλώς μια μέρα ή προσήλθαν, αλλά απεχώρησαν πριν την παραλαβή των θεμάτων. Μπορούν να συμμετάσχουν και όσοι νοιώθουν ότι μπορούν να βελτιώσουν τις βαθμολογίες τους αλλά χωρίς κατοχύρωση της πρώτης. (Ανάληψη προσωπικής ευθύνης, διότι μπορεί και να αποκλειστούν ενώ ήταν επιτυχόντες) Όλα αυτά για να αρθεί το εμπόδιο «έτυχα σε κακή μέρα, μου έτυχε κάτι σοβαρό» και επίσης τα σκοπούμενα «ιατρικά περιστατικά» Το ενδεχόμενο αντιγραφής, λόγω του ίδιου του χαρακτήρα του διαγωνισμού αλλά και του συστήματος βαθμολόγησης, περιορίζεται αυτομάτως, από σχεδόν μηδενικά επίπεδα, μέχρι πλήρους απαλοιφής. (Εγκυρότητα, αξιοπιστία, αδιάβλητο) Επειδή είναι κοστοβόρος ο διαγωνισμός, να συμμετέχουν κατά ένα μέρος τουλάχιστον οι εξεταζόμενοι με κάποιο εύλογο παράβολο.

Η Φιλοσοφία του διαγωνισμού ΑΣΕΠ και έτσι μάλιστα όπως τον έχουμε διαρθρώσει στην σύλληψη, ευνοεί το απλό πτυχίο με την μέγιστη κατά το δυνατόν έμφαση, χωρίς να μηδενίζει τίποτα, να περιορίζει σε μέγιστο βαθμό της φροντιστηριοποίηση, και να υπάρχει και δεύτερη ευκαιρία για τους λόγους που εξηγήσαμε.

Την διάρθρωση την κάναμε ως άσκηση επί χάρτου, θέλοντας να δείξουμε ότι υπάρχουν λεπτομερέστατα συστήματα αποτίμησης προσόντων και αξιοκρατικά γενικώς

για προκηρύξεις θέσεων και όχι μόνον για προσλήψεις. Έχουμε μάλιστα πλήρη επίγνωση, ότι η ανωτέρω πρόταση, μπορεί να βελτιωθεί κι άλλο πάντα με επιστημονικό λόγο και να πλησιάσει το ιδεατό δίκαιο πάρα πολύ και να αίρονται οι κάθε λογής γκρίνιες των πολιτών εύλογες ή μη.

Η εικόνα των μορίων της πρότασης χωρίς αυστηρά άνω όρια βαθμολογίας, είναι στον παρακάτω πίνακα, όπου επί πλέον έχει γίνει εξορθολογισμός-κανονικοποίηση για ποσόστωση κριτηρίων με συντελεστές :

4 μέρες ΑΣΕΠ Μέγιστη βαθμολογία για την συντριπτική πλειονότητα >95% Συντελεστής Χ1	**Κοινωνικά (>95%) Συντελεστής Χ10**	**Προϋπηρεσία >95% Συντελεστής Χ5**	**Ακαδημαϊκά κριτήρια (>95%) Συντελεστή Χ4**	**Παρατηρήσεις: Το σύστημα επιδοτεί τους έχοντες πολλά παιδιά είτε πολλά Ακαδημαϊκά προσόντα, αλλά πάντα επιδοτεί την ουσία του βασικού πτυχίου, ενώ πάντα απαιτεί επιτυχία 60% στον ΑΣΕΠ**
800	100	100	100*	

Προσγείωση στην κρατούσα πραγματικότητα

Συστήματα όπως το παραπάνω, καλύτερα, πληρέστερα πιο μελετημένα αλλά και εύκολα στην εφαρμογή για να γίνει αποτίμηση χωρίς λάθη, υπάρχουν πολλά, μπορεί να υπάρξουν άπειρα. Το θέμα είναι πόσο τα θέλει η Κοινωνία. Όχι αν είναι δίκαια και αξιοκρατικά, διότι όλοι λίγο πολύ αντιλαμβάνονται το δίκαιο και το αξιοκρατικό και φωνάζουν στο άδικο Κράτος που έχει ήδη κάνει αδικίες να κάνεις νέες αδικίες για να ισορροπήσει τις παλιές. Κλασική Ελληνική πρακτική. Δεν τρέφουμε αυταπάτες για το πού πάμε εν όψει της νέας διανομής σανού και όχι μόνον. Ας το δούμε κάνοντας και τις αναγκαίες εκτιμήσεις και προφητείες που είναι όμως ορατές στους «εντός των τειχών»:

1. Η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ, έχει φτιάξει ένα απαράδεκτο σχέδιο νόμου, για προσλήψεις για το μέλλον, οι οποίες πιθανότατα δεν θα γίνουν, όπως ήδη εξηγήσαμε.
2. Η Κυβέρνηση με άρρητες άτυπες σιωπηρές «συμφωνίες» και κινήσεις που προβλέπονται από την Θεωρία Παιγνίων, έχει βάλλει τις οργανωμένες ενδιαφερόμενες μειοψηφίες της Κοινωνίας (Συλλόγους Αναπληρωτών Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες) να φωνασκούν ότι η αποτίμηση της προϋπηρεσίας είναι απαράδεκτα μικρή, ενώ το αληθές, είναι ότι είναι απαράδεκτα υπέρμετρη.

3. Η μεγάλη μάζα των αδιορίστων χωρίς προϋπηρεσία (υπολογίζονται σε 100.000) είναι ανοργάνωτη, ημιαδιάφορη, δεν μπορεί να δράσει ως ομάδα πίεσης (λόμπυ) στην Κυβέρνηση. Είναι καταδικασμένη να πιστέψει ψοφοδεώς ότι η αναλογία προσόντων προϋπηρεσίας είναι ισοκατανεμημένη σε 120-120

4. Το ιδεολόγημα ότι Ακαδημαϊκά -Προϋπηρεσία μετρούν 120-120 είναι προσβλητικό, αντιεπιστημονικό και αυθαίρετο μόνο για όσους το κατανοούν. Βεβαίως, όταν ο Δικαστής του Σ.τ.Ε. πάρει στα χέρια του τους πίνακες διοριστέων που θα έχουν προκύψει και δει ότι η αναλογία: Χωρίς προϋπηρεσία -Με προϋπηρεσία είναι 2% -98%, τότε θα κηρύξει τις επιλογές ως αντισυνταγματικές, αφού θα προκύπτουν ως φωτογραφικές για τους νυν έχοντες προϋπηρεσία. Πιθανολογούμε βασίμως, ότι πριν τις εκλογές, θα έχουν βγει οι ονομαστικοί πίνακες διοριστέων. Ας φαίνεται ότι αυτό δεν συμφέρει το εμπόριο ελπίδας -πολιτική σπέκουλα που κάνει τώρα η Κυβέρνηση! Γιατί όμως;

5. Αν αποτολμήσει η ΝΔ που θα είναι αύριο Κυβέρνηση να θέσει σε ισχύ ένα δικαιότερο σύστημα διορισμού, οι στρατιά των νυν 20.000 νυν αναπληρωτών που θα βλέπει μεταβολή επί τα χείρω στις δικές της προοπτικές, θα παραλύσει την Δημόσια Εκπαίδευση. Ακόμα και να καταπέσει ο νόμος όταν και αν ψηφιστεί ως Αντισυνταγματικός, χρειάζεται χρόνος τουλάχιστον δύο ετών. Η νέα Κυβέρνηση θα ταλανίζεται κάθε μέρα από κινητοποιήσεις με τις σίγουρες προσδοκίες που θα έχουν δημιουργηθεί. Εθιμικά, κανείς δεν σέβεται ούτε στον χώρο της Εκπαίδευσης το Σύνταγμα. Θεωρούν την Κυβέρνηση παντοδύναμη και υπεράνω του Συντάγματος. Έτσι είμαστε όλοι μεγαλωμένοι και η Εκπαίδευση δεν αποτελεί εξαίρεση. Παράδειγμα οι καταλήψεις που ανέκαθεν ήταν ποινικοποιημένες (Άρθρο 334 Ποιν.Κωδ. παράγραφος 3) από το έτος 1951 τουλάχιστον ως αδίκημα «αυτεπάγγελτο» Ουδείς όμως μαθητής έχει πάρει αποβολή για υποκίνησε σε κατάληψη, αλλά χιλιάδες έχουν πάρει, γιατί « ο Κώστας έβρισε τον Γιώργο» Το ποινικώς κολάσιμο, του κοινού Ποινικού Κώδικα, δεν είναι καν πειθαρχικό παράπτωμα. Κανείς δεν τιμωρήθηκε γιατί σταμάτησε αυθαίρετα την Εκπαιδευτική διαδικασία, την παροχή του αγαθού της Εκπαίδευσης. Μέχρι και το Υπουργείο επισήμως διέψευσε συλλήψεις γονέων καταληψιών στο Αγρίνιο προ μηνός, με το ακαταμάχητο επιχείρημα ότι «αφού έχουμε αποποινικοποιήσει τις καταλήψεις, πώς είναι δυνατόν να έγιναν συλλήψεις;» Για τέτοιου επιπέδου διαψεύσεις ομιλούμε, που όμως βρίσκουν ευήκοα ώτα στην συντριπτική πλειονότητα του Ελληνικού λαού, κυρίως Εκπαιδευτικών και Γονέων πλην πάντα εξαιρέσεων, που δεν μπορούν να αποτελέσουν στοιχειώδη κρίσιμη μάζα αξίωσης τήρησης του νόμου. Όλοι μπορούν ανερυθρίαστα να δηλώνουν δημόσια ότι «παλεύουν για την Δημόσια Εκπαίδευση» υπονομεύοντάς την ταυτοχρόνως δομικά! Ποιος Σεφερλής, ποιο Δελφινάριο, ποιο Περοκέ; Ο γνωστός κώδικας-τεχνική της σάτιρας μέσω υπερβολών, ωχριά προ της πραγματικότητας.

Ποιος λοιπόν θα σεβαστεί το Σύνταγμα; Προβλέπουμε τα χειρότερα με αυτό το σκηνικό των διορισμών που έχουν προεξαγγελθεί. Μακάρι να διαψευστούμε, αλλά έχουμε διαπιστώσει πολλαπλώς, ότι η Κυβερνώσα παράταξη δεν ορρωδεί προ ουδενός. Είναι ικανή -και το έχει κάνει ήδη- να διασπάσει τον Ελληνικό λαό, να πολιτεύεται με το «διαίρει και Βασίλευε» σε όλα τα επίπεδα να δημιουργεί ανεδαφικές προσδοκίες και να ψεύδεται ανερυθρίαστα.

Ο στρατός των «διοριστέων» έστω και με επισήμως άκυρο νόμο, θα είναι η φάλαγγα κρούσης για την άλλη μέρα για να φθείρει την όποια νέα Κυβέρνηση, που με μαθηματική απολυτότητα, γνωρίζουμε ότι δεν θα είναι των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά της Ν.Δ, αυτοδύναμα ή μη.

Η υπονόμευση της επόμενης Κυβερνητικής θητείας, έχει σχεδιαστεί στην λογική της μη συνέχειας στο Κράτος, σε λογικές αντάρτικου πόλεων και κυρίως σε λογική καθεστώτος που αρνείται να ξεκουμπιστεί από την εξουσία, έστω κι αν δεν τους θέλει κανένας, έστω κι αν όλοι γελάνε είτε με εικονικούς διορισμούς είτε με εικονικά Μετρό…

Οι δικοί σας διορισμοί, δεν θα είναι ζωγραφιστοί, όπως τα εκδοτήρια του ΜΕΤΡΟ της Θεσσαλονίκης!...
indra
indra